

عنوان مقاله:

نقش تاب آوری شهرها در دوران کرونا و پسا کرونا (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

اولین همایش ملی تولید دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پسا کرونا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرشته احمدی - استادیار دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد، ایران

محمد رضا زمانی - دانشجوی دکترا، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه: گسترش شیوع ویروس کرونا و بیماری کوید 19 در ابتدای سال 2020 میلادی به تدریج تمام دنیا را فراگرفت و تمامی جنبه های زندگی فردی و اجتماعی ساکنین کره زمین تحت تاثیر خود قرار داد. کشور ما نیز از اثرات مخرب این ویروس در امان نبوده و صدها هزار نفر در ایران به این ویروس مبتلا و ده ها هزار نفر جان خود را از دست داده اند. از آنجایی که گسترش و شیوع این ویروس در محیط ها و فضاهای شهری اتفاق می افتد و بر اساس قوانین شهرداری تامین بهداشت محیط و سلامت شهروندان از وظایف مدیریت شهری برشمرده شده است لازم است که مدیریت شهری با همکاری و مشارکت شهروندان اقداماتی را در جهت افزایش تاب آوری شهر در برابر اینگونه اپیدمی ها انجام دهد. از سویی دیگر شیراز به عنوان یکی از کلانشهرهای کشور فضاهای شهری پویا و پرترددی دارد که می تواند زمینه ساز گسترش ویروس کرونا گردد. ارائه راهکارهایی برای مقابله با گسترش این ویروس در فضاهای شهری شیراز می تواند الگوی مناسبی برای سایر کلانشهرها باشد. اهداف: هدف پژوهش بررسی تاثیر ابعاد مختلف تاب آوری شهری در کنترل گسترش و شیوع اپیدمی ها خصوصاً ویروس کرونا در فضاهای شهری و انجام اقدامات موثر برای تاب آورتر کردن شهرها در برابر این گونه اپیدمی ها می باشد. روش: پژوهش به لحاظ هدف کاربردی و روش انجام آن توصیفی - تحلیلی می باشد که گردآوری اطلاعات با استفاده از مطالعات کتابخانه ای، مشاهدات میدانی صورت گرفته است و با انجام مصاحبه با متخصصین شهری با استفاده از ابزار پرسشنامه اطلاعات مورد نیاز تهیه گردید. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات کمی با استفاده از رگرسیون چندمتغیره و آزمون های آماری در نرم افزار SPSS می باشد که در این راستا تاثیر معیارهای مختلف تاب آوری شهر بر تاب آوری شهری با استفاده از گویه هایی مجزا برای هر معیار در برابر شیوع ویروس کرونا مورد بررسی قرار می گیرد. یافته ها: با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ پایایی 0.74 تعیین گردید. معیارهای تاب آوری شهری (اقتصادی، اجتماعی، نهادی - مدیریتی و زیرساختی - کالبدی) هر کدام تاثیر متفاوت اما معناداری را بر تاب آوری شهری در برابر شیوع ویروس کرونا در فضاهای شهری داشته اند. نتیجه گیری: بعد نهادی - مدیریتی با ضریب 0.73 بیشترین تاثیر را بر تاب آوری شهری در برابر اپیدمی ها دارد و در رده بعد اجتماعی قرار دارد. لذا لازم است اقداماتی در زمینه بهبود کیفیت مدیریت شهری با محوریت مشارکت شهروندان صورت پذیرد

کلمات کلیدی:

مشارکت شهروندان، مدیریت شهری، تاب آوری شهری، اپیدمی کرونا، کلانشهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127297>

